

Sonuç

Meslek haklarını korumanın yanında toplum sağlığını da korumanın ve geliştirmenin görevi olduğunun bilinciyle Türk Eczacıları Birliği bu çalışmada, düşük ciroya sahip serbest eczacıların yaşamış oldukları ortak sorunlara/sıkıntılara dair bir anket çalışması yürütmüştür. Bu anket sonuçlarının olası çözüm önerilerine zemin sağlayacak nitelikte olması için çalışılmıştır. Bu bağlamda ulaşılan bazı önemli sonuçları tekrar etmek anlamlı olacaktır.

1. Eczanelerin mülkiyeti ile yatırımları değerlendirme biçimleri karşılaştırıldığında; işletmelerin çoğunun kira olduğu buna karşın işletme sahiplerinin yüzde 35'inin gayrimenkul yatırımı tercih ettikleri görülmektedir.
2. İşletmelerin işletme sermayesi gereksinimi borç-alacak devir hızı ile ortaya konmuştur.
3. İşletme sahiplerinin önemli bir bölümünün mali tablolara bakmadan karar alması ciddi bir sorundur. Bu işletmeyi darboğaza sürükleyebilir.
4. Hasta-Müşteri ilişkileri konusunda ciddi sorunlar bulunmaktadır.
5. Mesleki eğitim konusu oldukça önemli olmasına karşın, eğitime katılım oldukça yetersizdir.

Bu sorunlara yönelik olarak;

- A. İşletme sahiplerinin öncelikle temel muhasebe ve mali tabloların analizi konusunda eğitim almaları, Bölge Eczacı Odası'nın veya TEB Akademi'nin eğitim programları bu tür derslere ağırlık vermesi anlamlı olabilir.

- B. Karar alma teknikleri konusunda temel bilgi düzeyine gereksinim bulunmaktadır.
- C. İletişim teknikleri ve hasta ile iletişim konusunda eğitimin zorunluluğu açıktır.
- D. Finansman sorunları nedeniyle işletmelerin “banka kredileri ve diğer finansman teknikleri” konusunda eğitim almaları ivedi görünmektedir.
- E. Diğer mesleki eğitimler (teknik) işletmelerin geleceği açısından önem kazanmaktadır.
- F. İşletmelerin “yenilikçilik, iş geliştirme ve proje üretme” konularında eğitime gereksinimi bulunmaktadır.

Tüm ihtiyaçlar göz önünde tutulduğunda, Eczacı-Oda-TEB birlikteliğinden oluşan kurumsal yapının kapasitesi geliştirilmeli mesleğin sorunları bireysel olarak değil mesleki dayanışma vizyonuna sahip bir kulvarda çözülmelidir.

Buna ek olarak, mesleği bir çıkmaza sokan geri ödeme sorunlarının ve sürekli değişen mevzuatların yarattığı istikrarsız ortamını yarattığı sıkıntıların dışında serbest eczacıların çok daha yapısal başka sorunlarının olduğunu bilmekteyiz. Bu sorunların bazıları 6197 sayılı yasanın eksikliklerinden kaynaklanmaktadır.

Bilindiği üzere, 6197 sayılı kanun ile eczanenin asgari 35 m2 olması gerekir ama fiziki ortama ilişkin sınırlı düzenlemeler mevcuttur. Ayrıca eczaneler arası mesafe standardı olmadığı gibi nüfusa göre de standart yoktur. Halbuki olması gerekenler şunlardır:

- Eczanelerin nüfus ve mesafe esasında sınırlandırılması
- Ruhsatlandırmada Eczacı Odası yetkisi
- Zorunlu meslek içi eğitim

Eczane teknisyenliği için herhangi bir eğitim standardının bulunmaması ve zorunlu meslek içi eğitimin olmaması eczane de çalışanların sağlık hizmeti verilen bir mekanda nasıl hareket etmeleri gerektiğini öğrenmelerini neredeyse imkansız hale getirmektedir. Ortalama günlük çalışma saatinin 10 saat olduğu bir iş mekanı içinde sunduğu hizmetin önemini kavramamış çalışanların bulunması eczanenin hem mali hem de sosyal sorunlar yaşamasına neden olmaktadır.

Çalışanların niteliklerinin artırılmasının yanında iç ve dış eczane mekanının düzenlenmesi için standartların belirlenmesi de önemlidir. Dış mekanda bulunması gerekenler şöyle sıralanabilir:

- Nöbet levhası
- Eczane simgesi
- Tek tip ışıklı eczane levhası
- Eczanenin girişine özrürlüler için rampa
- Nöbette ve diğer zamanlarda güvenlik için tedbirler
- Eczanenin dış cephesine ilaç teslim dolabı/kapağı tasarlanması

Buna ek olarak iç mekanın düzenlenmesinde dikkat edilmesi gerekenlerde şunlardır:

- Hasta bekleme yerlerinin olması
- Hasta görüşme yerlerinin olması
- Büro kısmının olması
- Laboratuvarın standartlaştırılması
- Güvenlik sisteminin kurulması
- Dinlenme odasının olması (özellikle nöbet için)
- Promosyon kirliliđinden arınma
- Homojen ışıklandırma

